Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

TARYBOS DIREKTYVA 2003/49/EB

2003 m. birželio 3 d.

dėl bendros apmokestinimo sistemos, taikomos palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių

(OL L 157, 26.6.2003, p. 49)

iš dalies keičiama:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	Tarybos direktyva 2004/66/EB, 2004 m. balandžio 26 d.	L 168	35	1.5.2004
►**M2**	Tarybos Direktyva 2004/76/EB 2004 m. balandžio 29 d.	L 195	33	2.6.2004

▼B

TARYBOS DIREKTYVA 2003/49/EB

2003 m. birželio 3 d.

dėl bendros apmokestinimo sistemos, taikomos palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 94 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ([1]),

atsižvelgdama į Europos Parlamento pasiūlymą ([2]),

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([3]),

kadangi:

(1) Vienoje bendroje rinkoje, turinčioje vidaus rinkos bruožus, sandoriams tarp skirtingų valstybių narių bendrovių neturėtų būti taikomos mažiau palankios apmokestinimo sąlygos nei tos, kurios yra taikomos tokiems patiems sandoriams tarp tos pačios valstybės narių bendrovių.

(2) Šio reikalavimo šiuo metu nėra laikomasi palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimo srityje; nacionaliniai mokesčių įstatymai, suporuoti, kur reikia, su dvišalėmis ar daugiašalėmis sutartimis, gali ne visada užtikrinti dvigubo apmokestinimo pašalinimą, o jų taikymas dažnai reikalauja varginančių administracinių formalumų ir sukelia pinigų srautų problemas susijusioms bendrovėms.

(3) Būtina užtikrinti, kad palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimai būtų apmokestinami vieną kartą valstybėje narėje.

(4) Palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimų apmokestinimo panaikinimas toje šalyje, kur jie susidarė, neatsižvelgiant į tai, ar jie renkami išskaitant juos išmokant ar apskaičiuojant, yra tinkamiausias būdas, kaip pašalinti minėtus formalumus ir problemas ir užtikrinti vienodą apmokestinimą nacionaliniams ir tarptautiniams sandoriams; ypač svarbu panaikinti tokius mokesčius, kai tokie mokėjimai atliekami tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių bei jų nuolatinių buveinių.

(5) Ši tvarka turėtų būti taikoma tik tokiai palūkanų ar autorinių atlyginimų mokėjimų sumai, dėl kurios mokėtojas ir tikrasis savininkas būtų susitarę, neesant ypatingų santykių.

(6) Be to, yra svarbu netrukdyti valstybėms narėms imtis reikiamų kovos su sukčiavimu ir piktnaudžiavimu priemonių.

(7) Graikijai ir Portugalijai dėl biudžeto priežasčių leidžiama taikyti pereinamąjį laikotarpį, kad jos galėtų laipsniškai sumažinti palūkanoms ir autoriniams atlyginimams taikomus mokesčius, neatsižvelgiant į tai, ar jie renkami išskaitant juos išmokant ar apskaičiuojant, kol jos galės įgyvendinti 1 straipsnio nuostatas.

(8) Ispanijai, kuri pradėjo įgyvendinti šalies technologinio potencialo didinimo planą, dėl biudžeto priežasčių turėtų būti leista pereinamuoju laikotarpiu netaikyti 1 straipsnio nuostatų dėl autorinių atlyginimų mokėjimų.

(9) Komisija turi pateikti Tarybai ataskaitą apie šios direktyvos veikimą, praėjus trims metams po to, kai ji privalo būti perkelta į nacionalinę teisę, ypač siekiant išplėsti jos veikimo sritį, apimant kitas bendroves ar įmones, ir patikslinti palūkanų ir auto-

([1]) OL C 123, 1998 4 22, p. 9.
([2]) OL C 313, 1998 10 12, p. 151.
([3]) OL C 284, 1998 9 14, p. 50.

▼B

rinių atlyginimų apibrėžimo taikymo sritį, siekiant būtinos su palūkanomis ir autoriniais atlyginimais susijusių nuostatų konvergencijos nacionalinėje teisėje ir dvišalėse ar daugiašalėse dvigubo apmokestinimo sutartyse.

(10) Kadangi pasiūlytų veiksmų tikslo, t. y. sukurti bendrą skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams taikomą apmokestinimo sistemą, negali pilnai pasiekti valstybės narės, ir todėl jį galima lengviau pasiekti Bendrijos lygmeniu, Bendrija gali priimti priemones pagal Sutarties 5 straipsnyje nustatytą subsidiarumo principą. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą ši direktyva neviršija to, kas būtina tam tikslui pasiekti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Taikymo sritis ir tvarka

1. Palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimai, susidarantys valstybėje narėje, atleidžiami nuo bet kokių tokiems mokėjimams uždedamų mokesčių toje valstybėje, neatsižvelgiant į tai, ar jie renkami išskaitant juos išmokant ar apskaičiuojant, su sąlyga, kad palūkanų ar autorinio atlyginimo tikrasis savininkas yra kitos valstybės narės bendrovė ar valstybės narės bendrovės nuolatinė buveinė, esanti kitoje valstybėje narėje.

2. Valstybės narės bendrovės arba kitoje valstybėje narėje esančios nuolatinės buveinės atliktas mokėjimas laikomas susidariusiu toje valstybėje narėje, toliau – šaltinio valstybė.

3. Nuolatinė buveinė laikoma palūkanų ar autorinio atlyginimo mokėtoja tik tokiais atvejais, kai šie mokėjimai nuolatinei buveinei prilygsta išlaidoms, kurios jos buvimo vietos valstybėje narėje yra neapmokestinamos.

4. Valstybės narės bendrovė laikoma tikruoju palūkanų ar autorinio atlyginimo savininku tik tuomet, kai ji gauna tokius mokėjimus savo naudai, o ne kaip tarpininkas, pavyzdžiui, atstovas, patikėtinis ar įgaliotas pasirašantysis, kito asmens naudai.

5. Nuolatinė buveinė laikoma tikruoju palūkanų ar autorinio atlyginimo savininku:

a) jei skolinis reikalavimas, teisė ar pasinaudojimas informacija, kurių atžvilgių atliekami palūkanų ar autorinių atlyginimų mokėjimai, yra iš tikrųjų susiję su ta nuolatine buveine; ir

b) jei palūkanų ar autorinio atlyginimo mokėjimai prilygsta išlaidoms, kurių atžvilgiu tai nuolatinei buveinei jos buvimo vietos valstybėje narėje taikomas vienas iš 3 straipsnio a dalies iii punkte paminėtų mokesčių arba, Belgijos atveju, „impôt des non-résidents/belasting der niet-verblijfthouders“, arba, Ispanijos atveju, „Impuesto sobre la Renta de no Residentes“, arba identiškas ar iš esmės panašus mokestis, uždėtas po šios direktyvos įsigaliojimo datos, papildant tuos egzistuojančius mokesčius arba vietoj jų.

6. Kai valstybės narės bendrovės nuolatinė buveinė yra laikoma palūkanų ar autorinio atlyginimo mokėtoja arba tikrąja savininke, jokia kita bendrovės dalis nelaikoma tų palūkanų ar autorinio atlyginimo mokėtoja arba tikrąja savininke, taikant šį straipsnį.

7. Šis straipsnis taikomas tik tuo atveju, jei palūkanų ar autorinio atlyginimo mokėtoju esanti bendrovė arba bendrovė, kurios nuolatinė buveinė yra laikoma palūkanų ar autorinio atlyginimo mokėtoju, yra bendrovės, kuri yra tų palūkanų ar autorinio atlyginimo tikroji savininkė arba kurios nuolatinė buveinė yra laikoma tikrąja tų palūkanų ar autorinio atlyginimo savininke, asocijuota bendrovė.

▼B

8. Šis straipsnis nėra taikomas, kai palūkanas ar autorinį atlyginimą moka arba gauna valstybės narės bendrovės nuolatinė buveinė, esanti trečiojoje valstybėje, ir bendrovės verslas yra pilnai ar dalinai vykdomas per tą nuolatinę buveinę.

9. Šis straipsnis jokiu būdu neužkerta kelio valstybėms narėms atsižvelgti į jų bendrovių, tų bendrovių nuolatinių buveinių ar tose valstybėse narėse esančių nuolatinių buveinių gaunamas palūkanas ar autorinius atlyginimus, taikant savo mokesčių įstatymus.

10. Valstybė narė gali netaikyti šios direktyvos kitos valstybės narės bendrovei arba kitos valstybės narės bendrovės nuolatinei buveinei, jei 3 straipsnio b dalyje nurodytų sąlygų nebuvo nenutrūkstamai laikomasi bent dvejus metus.

11. Šaltinio valstybė gali pareikalauti, kad šio straipsnio ir 3 straipsnio reikalavimų atitikimas palūkanų ar autorinio atlyginimo mokėjimo metu būtų įrodytas patvirtinimu. Jei šiame straipsnyje nurodytų reikalavimų atitikimas nėra patvirtintas mokėjimo metu, valstybė narė gali pareikalauti išskaityti mokestį išmokant.

12. Šaltinio valstybė gali nustatyti, kad atleidimo nuo mokesčių pagal šią direktyvą sąlyga yra jos priimtas sprendimas, šiuo metu atleidžiantis nuo mokesčių po patvirtinimo, kad šiame straipsnyje ir 3 straipsnyje nustatyti reikalavimai yra įvykdyti. Sprendimas dėl atleidimo turi būti priimtas ne vėliau kaip per tris mėnesius po patvirtinimo ir šaltinio valstybės pagrįstai reikalaujamos patvirtinančios informacijos pateikimo ir galioja bent metus nuo jo priėmimo.

13. Taikant 11 ir 12 dalis, teiktinas patvirtinimas kiekvienos sutarties dėl mokėjimo atžvilgiu galioja bent metus, bet ne ilgiau nei tris metus nuo išdavimo datos, ir jame yra ši informacija:

a) įrodymas apie gaunančios bendrovės buvimo vietą mokesčių tikslais ir, kai reikia, apie nuolatinės buveinės egzistavimą, patvirtintas valstybės narės, kuri yra gaunančios bendrovės buvimo vieta mokesčių tikslais arba kurioje yra nuolatinė buveinė, mokesčių institucijos;

b) tikrasis priklausymas gaunančiai bendrovei pagal 4 dalį arba 5 dalyje nurodytų sąlygų buvimas, kai mokėjimą gauna nuolatinė buveinė;

c) reikalavimų pagal 3 straipsnio a dalies iii punktą įvykdymas gaunančios bendrovės atveju;

d) minimalus balsavimo teisių paketas ar jo kriterijus pagal 3 straipsnio b dalį;

e) laikotarpis, kurio metu d dalyje minimas paketas egzistavo.

Valstybės narės papildomai gali reikalauti teisinio pagrindo mokėjimams pagal sutartį (pavyzdžiui, paskolos sutarties ar licencinės sutarties).

14. Jei išimčiai taikomi reikalavimai nustoja būti įvykdyti, gaunanti bendrovė ar nuolatinė buveinė nedelsiant informuoja mokančią bendrovę ar nuolatinę buveinę ir, šaltinio valstybei pareikalavus, tos valstybės kompetentingą instituciją.

15. Jei mokančioji bendrovė ar nuolatinė buveinė išskaitė mokestį prie šaltinio, kuriam taikytina išimtis pagal šį straipsnį, gali būti pareikalauta gražinti šį mokestį šaltinyje. Valstybė narė gali pareikalauti 13 dalyje nurodytos informacijos. Prašymas grąžinti mokesti privalo būti pateiktas per nustatytą laikotarpį. Šis laikotarpis yra ne trumpesnis kaip 2 metai nuo palūkanų ar autorinio atlyginimo išmokėjimo.

16. Šaltinio valstybė turi gražinti prie šaltinio išskaityto mokesčio perviršį per metus nuo tinkamo prašymo ir patvirtinančios informacijos, kurios ji galėtų pagrįstai reikalauti, gavimo. Jei prie šaltinio išskaitytas mokestis negrąžinamas per šį laikotarpį, gaunančiajai bendrovei ar nuolatinei buveinei, atitinkamiems metams pasibaigus, priklauso grąžinamo mokesčio palūkanos pagal šalies palūkanų normas, taikytinas panašiose situacijose pagal šaltinio valstybės vidaus teisę.

▼B

2 straipsnis

Palūkanų ir autorinio atlyginimo apibrėžimas

Šioje direktyvoje:

a) terminas „palūkanos“ reiškia pajamas iš bet kokios rūšies skolinių reikalavimų, nesvarbu, ar jie užtikrinti įkeitimu ir ar jie suteikia teisę dalyvauti skolininko pelne, o būtent – tai pajamos iš vertybinių popierių ir pajamos iš obligacijų ar skolinių įsipareigojimų, įskaitant su tokiais vertybiniais popieriais, obligacijomis ar skoliniais įsipareigojimais susijusias priemokas ir premijas; delspinigiai už pavėluotus mokėjimus nėra laikomi palūkanomis;

b) terminas „autorinis atlyginimas“ reiškia bet kokios rūšies išmoką, gaunamą kaip atlygį už naudojimąsi ar teisę naudotis literatūros, meno ar mokslo kūrinio, įskaitant kino filmus ir programinę įrangą, autoriaus teisėmis, bet kokiu patentu, prekių ženklu, dizainu ar modeliu, planu, slapta formule ar procesu arba už informaciją, susijusią su pramonine, komercine ar moksline patirtimi; mokėjimai už naudojimąsi ar teisę naudotis pramonine, komercine ar moksline įranga yra laikomi autoriniu atlyginimu.

3 straipsnis

Bendrovės, asocijuotos bendrovės ir nuolatinės buveinės apibrėžimai

Šioje direktyvoje

a) terminas „valstybės narės bendrovė“ reiškia bet kokią bendrovę:

   i) kuri yra įtraukta į šios direktyvos priede pateiktą sąrašą ir

   ii) kurios buvimo vieta pagal valstybės narės mokesčių įstatymus laikoma ta valstybė narė ir kurios buvimo vieta mokesčių tikslais, kaip apibrėžta su trečia šalimi sudarytoje Dvigubo pajamų apmokestinimo sutartyje, nėra už Bendrijos ribų; ir

   iii) kuri turi mokėti vieną iš žemiau išvardintų mokesčių, netaikant išimties, arba identišką ar iš esmės panašų mokestį, uždėtą po šios direktyvos įsigaliojimo datos, papildant tuos egzistuojančius mokesčius arba vietoj jų:

      — „impôt des sociétés/vennootschapsbelasting“ Belgijoje,

      — „selskabsskat“ Danijoje,

      — „Körperschaftsteuer“ Vokietijoje,

      — „Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων“ Graikijoje,

      — „impuesto sobre sociedades“ Ispanijoje,

      — „impôt sur les sociétés“ Prancūzijoje,

      — „corporation tax“ Airijoje

      — „imposta sul reddito delle persone giuridiche“ Italijoje,

      — „impôt sur le revenu des collectivités“ Liuksemburge,

      — „vennootschapsbelasting“ Nyderlanduose,

      — „Körperschaftsteuer“ Austrijoje,

      — „Imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas“ Portugalijoje,

      — „yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund“ Suomijoje,

      — „statlig inkomstskatt“ Švedijoje,

      — „corporation tax“ Jungtinėje Karalystėje,

▼M1

— Daň z příjmů právnických osob Čekijoje,

— Tulumaks Estijoje,

— φόρος εισοδήματος Kipre,

— uzņēmumu ienākuma nodoklis Latvijoje,

— Pelno mokestis Lietuvoje,

— Társasági adó Vengrijoje,

— Taxxa fuq id-dħul Maltoje,

— Podatek dochodowy od osób prawnych Lenkijoje,

— Davek od dobička pravnih oseb Slovėnijoje,

— Daň z príjmov právnických osôb Slovakijoje;

▼B

b) bendrovė yra antros bendrovės „asocijuota bendrovė“, jei ji atitinka šiuos minimalius reikalavimus:

i) pirmoji bendrovė tiesiogiai valdo bent 25 % antrosios bendrovės kapitalo arba

ii) antroji bendrovė tiesiogiai valdo bent 25 % pirmosios bendrovės kapitalo; arba

iii) trečioji bendrovė tiesiogiai valdo po 25 % pirmosios ir antrosios bendrovių kapitalo.

Valdomos kapitalo dalys privalo priklausyti tik Bendrijos teritorijoje esančioms bendrovėms.

Tačiau valstybės narės gali pakeisti minimalios kapitalo dalies kriterijų minimalios balso teisių dalies kriterijumi;

c) terminas „nuolatinė buveinė“ reiškia nuolatinę ūkinės-komercinės veiklos vietą valstybėje narėje, per kurią pilnai arba dalinai vykdoma kitos valstybės narės bendrovės ūkinė-komercinė veikla.

4 straipsnis

Palūkanomis ar autoriniu atlyginimu nelaikomi mokėjimai

1. Šaltinio valstybė neprivalo užtikrinti šios direktyvos teikiamų privilegijų tokiais atvejais:

a) mokėjimams, kurie, remiantis šaltinio valstybės įstatymais, yra laikomi pelno paskirstymu arba kapitalo apmokėjimu;

b) mokėjimams iš skolinių reikalavimų, suteikiančių teisę dalyvauti skolininko pelne;

c) mokėjimams iš skolinių reikalavimų, kurie įgalina kreditorių iškeisti savo teisę į palūkanas į teisę dalyvauti skolininko pelne;

d) mokėjimams iš skolinių reikalavimų, kuriuose nėra nuostatų dėl pagrindinės sumos apmokėjimo arba kai apmokėjimo terminas yra daugiau nei 50 metų nuo išdavimo datos.

2. Jei dėl ypatingų santykių tarp palūkanų ar autorinio atlyginimo mokėtojo ir tikrojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens palūkanų ar autorinio atlyginimo suma yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir tikrasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, tai šios direktyvos nuostatos taikomos nebent tik pastarajai sumai.

▼B

5 straipsnis

Sukčiavimas ir piktnaudžiavimas

1. Ši direktyva neužkerta kelio nacionalinių ar sutartyse įtvirtintų nuostatų, būtinų sukčiavimo ir piktnaudžiavimo prevencijai, taikymui.

2. Jei pagrindinis arba vienas iš pagrindinių sandorio motyvų yra mokesčių vengimas, jų nemokėjimas ar piktnaudžiavimas, valstybės narės gali panaikinti šios direktyvos suteiktas privilegijas arba atsisakyti ją taikyti.

6 straipsnis

▼M2

Pereinamosios taisyklės Čekijos Respublikai, Graikijai, Ispanijai, Latvijai, Lietuvai, Lenkijai, Portugalijai ir Slovakijai

1. Graikijai, Latvijai, Lenkijai ir Portugalijai leidžiama netaikyti 1 straipsnio nuostatų iki 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvos 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo ([1]) 17 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytos taikymo datos. Per 8 metų pereinamąjį laikotarpį, skaičiuojant nuo pirmiau minėtos datos, mokesčio, taikomo palūkanų ar autorinio atlyginimo mokėjimams kitos valstybės narės asocijuotai bendrovei arba valstybės narės asocijuotos bendrovės nuolatinei buveinei, esančiai kitoje valstybėje narėje, tarifas negali viršyti 10 % per pirmus 4 metus ir 5 % per likusius 4 metus.

Lietuvai leidžiama netaikyti 1 straipsnio nuostatų iki Direktyvos 2003/48/EB 17 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytos taikymo datos. Per 6 pereinamojo laikotarpio metus, skaičiuojant nuo pirmiau minėtos datos, mokesčio, taikomo autorinio atlyginimo mokėjimams kitos valstybės narės asocijuotai bendrovei arba valstybės narės asocijuotos bendrovės nuolatinei buveinei, esančiai kitoje valstybėje narėje, tarifas negali viršyti 10 %. Per pirmuosius 4 iš 6 pereinamojo laikotarpio metų, mokesčio, taikomo palūkanų mokėjimams kitos valstybės narės asocijuotai bendrovei arba valstybės narės asocijuotos bendrovės nuolatinei buveinei, esančiai kitoje valstybėje narėje, tarifas negali viršyti 10 %; o per likusius dvejus metus mokesčio už tokių palūkanų mokėjimus tarifas negali viršyti 5 %.

Ispanijai ir Čekijos Respublikai leidžiama tik autorinio atlyginimo mokėjimui netaikyti 1 straipsnio nuostatų iki Direktyvos 2003/48/EB 17 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytos taikymo datos. Per 6 pereinamojo laikotarpio metus, skaičiuojant nuo pirmiau minėtos datos, mokesčio, taikomo autorinio atlyginimo mokėjimams kitos valstybės narės asocijuotai bendrovei arba valstybės narės asocijuotos bendrovės nuolatinei buveinei, esančiai kitoje valstybėje narėje, tarifas negali viršyti 10 %. Slovakijai leidžiama tik autorinio atlyginimo mokėjimui netaikyti 1 straipsnio nuostatų dvejų metų pereinamuoju laikotarpiu, pradedant skaičiuoti nuo 2004 m. gegužės 1 d.

Tačiau šių pareinamųjų taisyklių taikymas priklauso nuo to, ar, remiantis dvišalėmis sutartimis tarp Čekijos Respublikos, Graikijos, Ispanijos, Latvijos, Lietuvos, Lenkijos, Portugalijos ar Slovakijos ir kitų valstybių narių, nėra nuolat taikomi mažesni mokesčių tarifai nei nurodyti 1, 2 ir 3 pastraipose. Prieš šioje dalyje minimų pereinamųjų laikotarpių pabaigą, Taryba, gavusi Komisijos pasiūlymą, gali vienbalsiai nuspręsti pratęsti minėtuosius pereinamuosius laikotarpius.

2. Kai valstybės narės bendrovė arba šioje valstybėje narėje esanti valstybės narės bendrovės nuolatinė buveinė:

— gauna palūkanas arba autorinį atlyginimą iš Graikijos, Latvijos, Lietuvos, Lenkijos arba Portugalijos asocijuotos bendrovės,

([1]) OL L 157, 2003 6 26, p. 38.

▼M2

— gauna autorinį atlyginimą iš Čekijos Respublikos, Ispanijos ar Slovakijos asocijuotos bendrovės,

— gauna palūkanas arba autorinį atlyginimą iš valstybės narės asocijuotos bendrovės nuolatinės buveinės, esančios Graikijoje, Latvijoje, Lietuvoje, Lenkijoje arba Portugalijoje,

arba

— gauna autorinį atlyginimą iš valstybės narės asocijuotos bendrovės nuolatinės buveinės, esančios Čekijos Respublikoje, Ispanijoje ar Slovakijoje,

pirmoji valstybė narė leidžia atskaityti Čekijos Respublikoje, Graikijoje, Ispanijoje, Latvijoje, Lietuvoje, Lenkijoje, Portugalijoje ar Slovakijoje pagal 1 dalį sumokėto toms pajamoms taikomo mokesčio sumą iš tas pajamas gavusios bendrovės ar nuolatinės buveinės pajamų mokesčio.

3. 2 dalyje nurodyta atskaitoma suma neturi viršyti mažesnės iš:

a) Čekijos Respublikoje, Graikijoje, Ispanijoje, Latvijoje, Lietuvoje, Lenkijoje, Portugalijoje ar Slovakijoje mokėtino mokesčio, taikomo šioms pajamoms, remiantis 1 dalimi, arba

b) to prieš atskaitymą apskaičiuoto pajamų mokesčio, taikomo palūkanas ar autorinį atlyginimą gavusios bendrovės ar nuolatinės buveinės pajamoms, dalies, kuri yra priskiriama tiems mokėjimams pagal valstybės narės, kuriai bendrovė priklauso arba kurioje yra nuolatinė buveinė, vidaus teisę.

▼B

7 straipsnis

Įgyvendinimas

1. Valstybės narės priima reikalingus įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie įsigalioję ne vėliau kaip iki 2004 m. sausio 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo metodus nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus ir lentelę, parodančią, kaip šios direktyvos nuostatos atitinka priimtus nacionalinius teisės aktus.

8 straipsnis

Peržiūrėjimas

Iki 2006 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia Tarybai ataskaitą apie šios direktyvos veikimą, ypač siekiant išplėsti jos veikimo sritį, apimant bendroves ir įmones nepaminėtas 3 straipsnyje ir priede.

9 straipsnis

Atribojimas

Ši direktyva neturi įtakos nacionalinių ar sutartyse įtvirtintų nuostatų, išeinančių už šios direktyvos nuostatų ribų ir siekiančių panaikinti ar sušvelninti dvigubą palūkanų ar autorinio atlyginimo apmokestinimą, taikymui.

10 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

▼B

11 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

▼B

PRIEDAS

Bendrovių, kurias apima direktyvos 3 straipsnio a dalis, sąrašas

a) Bendrovės, pagal Belgijos įstatymus žinomos kaip „naamloze vennootschap/société anonyme“, „commanditaire vennootschap op aandelen/société en commandite par actions“, „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid/société privée à responsabilité limitée“, ir viešosios teisės subjektai, kurie veikia pagal privatinę teisę;

b) bendrovės, pagal Danijos įstatymus žinomos kaip „aktieselskab“ ir „anpartsselskab“;

c) bendrovės, pagal Vokietijos įstatymus žinomos kaip „Aktiengesellschaft“, „Kommanditgesellschaft auf Aktien“, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung“ ir „bergrechtliche Gewerkschaft“;

d) bendrovės, pagal Graikijos įstatymus žinomos kaip „ανώνυμη εταιερια“;

e) bendrovės, pagal Ispanijos įstatymus žinomos kaip „sociedad anónima“, „sociedad comanditaria por acciones“, „sociedad de responsabilidad limitada“, ir viešosios teisės subjektai, kurie veikia pagal privatinę teisę;

f) bendrovės, pagal Prancūzijos įstatymus žinomos kaip „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „société à responsabilité limitée“, ir viešosios pramoninio bei komercinio pobūdžio įstaigos ir įmonės;

g) bendrovės, pagal Airijos teisę žinomos kaip „public companies limited by shares or by guarantee“, „private companies limited by shares or by guarantee“, įstaigos, įregistruotos pagal „Industrial and Provident Societies Acts“, arba „building societies“, įregistruotos pagal „Building Societies Acts“;

h) bendrovės, pagal Italijos įstatymus žinomos kaip „società per azioni“, „societa in accomandita per azioni“, „società a responsabilità limitata“, ir viešosios bei privačios įmonės, užsiimančios pramonine ir komercine veikla;

i) bendrovės, pagal Liuksemburgo įstatymus žinomos kaip „société anonyme“, „société en commandite par actions“ ir „société à responsabilité limitée“;

j) bendrovės, pagal Olandijos įstatymus žinomos kaip „naamloze vennootschap“ ir „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid“;

k) bendrovės, pagal Austrijos įstatymus žinomos kaip „Aktiengesellschaft“ ir „Gesellschaft mit beschränkter Haftung“;

l) komercinės bendrovės arba civilinės komercinės formos bendrovės, kooperatyvai ir viešosios įmonės, įsteigtos pagal Portugalijos įstatymus;

m) bendrovės, pagal Suomijos įstatymus žinomos kaip „osakeyhtiö/aktiebolag“, „osuuskunta/andelslag“, „säästöpankki/sparbank“ ir „vakuutusyhtiö/försäkringsbolag“;

n) bendrovės, pagal Švedijos įstatymus žinomos kaip „aktiebolag“ ir „försäkringsbolag“;

o) bendrovės, įsteigtos pagal Jungtinės Karalystės įstatymus;

▼M1

(p) įmonės pagal Čekijos teisę vadinamos: „akciová společnost“, „společnost s ručením omezeným“, „veřejná obchodní společnost“, „komanditní společnost“, „družstvo“;

(q) įmonės pagal Estijos teisę vadinamos: „täisühing“, „usaldusühing“, „osaühing“, „aktsiaselts“, „tulundusühistu“;

▼M1

(r) įmonės pagal Kipro teisę vadinamos: įmonės pagal Bendrovių įstatymą, viešieji juridiniai asmenys ir bet kuri kita organizacija, kuri yra laikoma įmone pagal pajamų mokesčio įstatymus;

(s) įmonės, pagal Latvijos teisę vadinamos: „akciju sabiedrība“, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību“;

(t) pagal Lietuvos įstatymus įsteigtos įmonės;

(u) įmonės pagal Vengrijos teisę vadinamos: „közkereseti társaság“, „betéti társaság“, „közös vállalat“, „korlátolt felelősségű társaság“, „részvénytársaság“, „egyesülés“, „közhasznú társaság“, „szövetkezet“;

(v) įmonės pagal Maltos teisę vadinamos: „Kumpaniji ta Responsabilita Limitata“, „Soċjetajiet in akkomandita li l-kapital tagħhom maqsum fazzjonijiet“;

(w) įmonės pagal Lenkijos teisę vadinamos: „spółka akcyjna“, „spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“;

(x) įmonės pagal Slovėnijos teisę vadinamos: „delniška družba“, „komanditna delniška družba“, „komanditna družba“, „družba z omejeno odgovornostjo“, „družba z neomejeno odgovornostjo“;

(y) įmonės pagal Slovakijos teisę vadinamos: „akciová spoločnos“, „spoločnosť s ručením obmedzeným“, „komanditná spoločnos“, „verejná obchodná spoločnos“, „družstvo“.